

ஆசிரியர்.
ச. கந்தையப்ள்ளை

Le Rédacteur

S.CANDIAH PILLAI

நந்திபதி
கோல்

புது செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை

இரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ ஞா பங்குனி மீர் கூட (19-3-36)

No. 14.

தாயுமானவர்.

காகமானதுகோடி கூடி நின்று வுமொரு கல்வின் முன்னெதிர் நிற்கு மோ
கர்மானதுகோடி முன்னேசெய்தாலு நின் கருணைப்பிரவாகவருளைத்
தாகமாய்நாடினரை வாதிக்கவல்லதோ தமியனேற்கருட்டாகமோ
சற்று மிலையென்பதுவும் வெளியாச்சவீனையெலாஞ் சங்கேதமாய்க்கடியே
தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதேதுன்பங்கள் சேராமல்யோகமார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகசநிட்டைக்குமென் சிந்தைக்கும்வெகுதூரநா
னேகமாய்நின்னே டிருக்குநாளென்றதா. என்னாளின் முற்றுக்குதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரி னுக்குமிராகி யெங்கு நிறைகின்றபொருளே.

THE GOSPEL OF INSPIRED ACTION

BY

PAUL BRUNTON

(Author of "A SEARCH IN SECRET INDIA", "A SEARCH IN SECRET EGYPT", "THE SECRET PATH", and other books widely circulated in the West.)

"Can we reduce such spiritual thoughts as these to the common needs of the hour?" you will ask. "We cannot desert the world, cannot leave our Londons and go forth to contemplation amid solitude; our feet are chained for life", you will complain. "The world is harsh and hard, and has no use for such vain and hollow doctrines as yours. We cannot subsist upon a diet of clouds. Yours is an excellent philosophy for those who sit in ease at leisure, perhaps, but how can it help us who toil and moil amid a matter-of-fact society?"

These questions contain such frequent misconceptions of what constitutes true spirituality that I shall begin to answer them by posing another question in return.

"Have you ever been caught up in one of those tropical whirlwinds which move with awe-inspiring force?"

Strangely enough, you find that, in the very centre of the whirlwind, there is a place perfectly calm and untouched. So, too, the man who knows himself attains mental equilibrium and remains unmoved

amid the feverish activity of the world. His inmost being is in peaceful undisturbed repose, whatever whirlwind of life swirls around him, whatever work he is doing and whatever thoughts engage his intellect.

Spiritual truth is apt to be considered the prerogative of speculative men, lost in pious or philosophical dreams. That it should be brought within the purview of active men of affairs is a consideration which seems dubious but history has not infrequently turned it to fact.

Is it possible to fuse the wisdom of this world with the wisdom of things divine? Why not? Why, for instance, should not the spiritual seeker be conjoined with the man of business? I know one man who owns a chemical factory in an English provincial town who has attempted this. His entire organisation, his laboratory equipment, his office equipment, his advertising methods and his manufactured products are easily among the best and most up-to-date in their line. He treats his many workers on the basis of Goldon Rule: ("Do unto others, as you would be done

unto yourself.") There is nothing, within reason, that he will not do for them, with the result that there is nothing reasonable that they will not do for him. Every night before retiring to rest after the dust and effort of the day- for that is only the time he can spare- he goes off to a quiet corner of his house and devotes a tranquil half-hour to mental quiet, finding therefrom a sublime peace and supporting power which inspire his next day's activities, and which enable him to keep a secret liberty of the spirit amid all the mechanisation of the west to-day. He has made this regular practice quite compatible with active life. It provides him with an inner poise amid the distractions and turmoil of present day existence. The higher wisdom and strength which he finds in the divine centre are later brought into effective action in his business.

The active self must be fed by the spiritual resources of the deeper self. We must balance up by poising activity with our contemplation. The critical intellect must meet the visionary intui-

(continued on page C)

உள் நாட்டிற்கு

வருட சந்தா ரூபா 3.

ஆசிரியர் :

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAÎSSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நெபர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ ஒரு பங்குனி மீர் கூட (19—3—36)

NO. 14.

சுத்தசாதகம்.

இருக்குமன்னுனின்முடிவிலேண்ணேன்கா
யிலங்கிமேபநிடமவையே
வருக்கமுமிரண்டாம்பூருவமேன்றும்
வயங்கிமேத்தரமேன்றும்
சருக்கமதின்றியத்தியான்மீகஞ்
சோற்றிமேப்பூருவபாகங்
தீருக்குகளின்றியங்கலிங்கையிக்கஞ்
சேப்பிமேத்தரபாகம்.

முத்தியாமிடத்தின்மும்முதலென்றே
மோழியுமாகமமுமங்கோன்றும்
அத்தியான்மீகமறையுபநிடமு
மவனியில்வழக்கமேயன்றிப்
பத்தியாலடையுமங்கலிங்கயிக்கம்
பகர்ந்திமேபநிடமின்றும்
அத்தினலிவையிலடக்கமதேன்ப
ரதைவிளக்கின்தோந்தக்தசியே.

வ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
தும்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நந்னரிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

அண்ணல்

வித்தகம்

புதுவை

முவ (ஞெ) பங்குனி மீ சூ வ

முவடி முப்பது.

பொருட் கூறு.

தத்தர் பெருமானுகிய இடைக் காடர் அருளிச் செய்த மூவடி முப்பது என்னும் அரிய பெரிய தமிழ் மறையில் இரண்டாவது அத்தியாய மகுடமாகி மிரிவுவது போருட் கூறு என்பது.

முதலாம் அத்தியாயமாகிய இன்பக் கூற்றில் காமமே உலகிபலுக்கும் உண்மை நிலையாகிய பாரமார்த்திகத்துக்கும் மூல காரணம் என அதன் பண்பும் பயனும் ஐந்து சுக்தங்களால் விளக்கி அவ் அத்தியாயத்துக்கு முற்றுத் தந்தனர் ஆசிரியர்.

இரண்டாம் அத்தியாயமாகிய போருட் கூறு என்பதில் முதலாம் சூக்தம் “கல்லாமை” என்னும் மகுட முடையது.

இச் சூக்தப் பொருளை விரித்து விளக்கு முன், முதலாம் அத்தியாய மாகிய இன்பக்கூறு என்பதனால் பெறப்பட்ட பொருள் இன்னது எனவும் அப் பொருளுக்கும் பொருட் கூறு என்னும் இரண்டாவது அத்தியாயத்துக்கும் உள்ள தொடர்பு இன்னது எனவும் ஒரு சிறிது ஆராய்ந்து கூறுதல் இன்றியமையாத தாகின்றது.

புறப் பயில்வாகிய சிற்றின்ப நகர்ச் சியால் — நிறை முறையான இல்லற வாழ்க்கையால் கிழவனும் கிழத்தியும் (உயிரும் ஊனும்) ஒன்றுறக் கூடிக் குழைந்து அக் குழைவு என்னும் பஞ்சீகரணிப்பால் அவை இரண்டு எனப்படாது ஒன்றே என ஆக்கப் பட்டதால்—சம நிறைப் பட்டதால்—இயக்க நிறை சமரசப் பட்டு இயங்குவதால்,

அவ் உடலுயிர் அமலம் என்னும் பொருளாக — பரிசுத்தமான களங்க மற்ற அழிவற்ற ஏமாக முன்னிலைகள் அனைத்தையும் மாற்றி அகில சீவர் களாலும் போற்றற் பாலதான செம் பொன்னுக்கும் பெற்றியடைய குரு எனத் திரிந்து—

மாறிப் பிறந்து அகிலத்தை அடக்கி ஆண்டுக் கோலோச்சும் மகத்தான நிலைமை சித்தியுறப் பெறுவதே இயற்கை முறையாகிய ஏற்புடை முறையும் வேத வழக்கும் தத்துவ ஞானிகள் துணிபும் அநுபவமும் ஆம்.

ஆதலாற்றுன் “போருட்கூறு” என்னும் அதிகாரத்தை இன்பக் கூறு என்னும் அதிகாரத்தின் பின் வைத்து விளக்கினர் உண்மையை அநுபவமாகக் கண்ட தத்துவப் பெரியாராகிய எமது புலவர் பெருமான் என அறிதற்பாற்று.

முன்னிலைகள் அனைத்தையும் பொன்னுக்கும் பக்குவமுடைய குரு என உடலுயிர் திரிதலே “குரு முடித்தல்” என்னும் சித்தர் பரிபாஷையின் உண்மைப் பொருளும் ஆம்.

ஒட்டினை எடுத்து ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுக் கூளிவிடும் பொன்னுக்க வல்லார் தத்துவப் பெரியாராகிய வித்தகச் சித்தர் பெருமக்களே என அறிக.

திருமந்திரம்.

பரிசன வேதி பரிசுத்த தெல்லாம் வரிசை தரும்போன் வகையாகு மாபோல் குருபரி சித்த குவலய மெல்லாம் திரிமலங் தீர்ந்து சிவகதி யாமே.

தானே யெனநின்ற சஷ்தநு சந்தீதி தானே யெனநின்ற தன்மை வெளிப்படில் தானே தனைப்பெற வேண்டுஞ் சதுர்பெற ஊனே யெனநினைஞ் தோர்ந்துகொள் உண்ணிலே.

(ஷ.7ம். தந். சற்குருகெறி செ.6,7.)

என எம் அண்ணல் அருளியனவும் அறிக.

இதனால் பெறப்படுவது யாது?

உடலுயிர் — சத்துச்சித்து — ஆதி அந்தம் என்பன நிறைகொண்டு கூடிக் குழைந்து குழைதல் என்னும் பஞ்சீகரணம் பூரண நிறைபைப் பெறு கின்றது எனவும் அதனால் ஆம் பயன் இது எனவும் பொதுவாக— தூலமாக அறுதிபிடப்பட்டது என்பதே ஆம்.

எத்தகைய விவகாரத்துக்கும் பயில்வு ஆரம்பம் பெற்று விளைவேறிப் பூரணப்பட வேண்டிய தென்பது பட்டாங்கு ஆதலால்— இயற்கைத் தத்துவம் என்பது ஒருதலை ஆதலால் கிழவனும் கிழத்தியும் (கேள்வனும் கேள்வியும் எனினும் ஆம்) ஒன்றுறக் குழைதற்குரிய சிற்றின்பப் பயில்வு அனு அனுவாகவே நிறைபெறும்— ஏற்ற பெற்றி அடையும் என்பது கருமலே அமையும்.

கிழவனும் கிழத்தியுமாகிப இருவரும் ஒருமித்து ஒருவருக்கு மற்றொருவர் ஆதாரமாகி-ஆதாவாகி இன்பம் துப்த்துஅவ்வின்பத்தாலாயுணர்ச்சி அனு அனுவாக விரை பெறுதற்கு ஏற்படவே அனு அனுவாகத் தூலம் விளைவேறும் என அறிதற்பாற்று.

அஃதாவது காயகித்தி உளதாகும் என்பது.

இவ்வாறு காயம் சித்தி பெற்ற விரைக்கு ஏற்ப உயிர் ஊனில் உறைவதனால் ஊனைது தனது இயற்கையான தாமத இயக்கம் (மெத்தென இயங்குவது மெப்பிடுபட்டு ஆரோகணப்படியில் அடிவைத்து இயங்கும் நிறைக்கு ஏற்பத் தனக்குட்பொதிந்து மறைந்து கிடந்த சத்திகள் அனைத்தும் கிளர்ச்சியினால் அசைவு பெற்று, அச் சத்திகளுள் எந்த எந்தச் சத்தியானது மேற்கூறிய எண் கொண்ட நிறையால் பரிபாகம் அடைந்ததோ அந்த அந்தச் சத்தி வெளிப்படும்; பிறர் மயங்கிப் பிரமை யடையத் தக்க சித்திகளாக வெளிப்படும் என்க.

வேதாகமாதிகளின் உட்பொருள் இதுவே ஆம்.

இறந்தொரை எழுப்புதல் முதலிய வாய்மையான சித்திகள் — அருட்சித்திகள் — வாய்மையான அட்டமாகிக்கிடக்கின் காயகித்தி பெற்ற—மாற்றிப் பிறந்த மெய்யடியார்க்கே உரியன் என்பதன் உண்மை இதுவே ஆம்.

குதசங்கிதை.

அப்பிரசாதன்னமானந்தமவிர்ச்சர

[கேத்திரவங்கப்

பய்பியல்விகாரமந்தரத்தெழுதல்பராகாயப்

[பிரவேசஞ்செய்தல்

தப்பின்மெய்காட்டன்மறைத்தல்க்ல்லா

[நூல்தன்னையும்தடையறப்பேசல்

செப்புறுநிக்கிரகமதுக்கிரகஞ்சிலையாதிபேத

[முற்பலவே.

(ஷ்டெக்கிய வைபவ காண்டம், சாம் சாகோ பந்த தாற்பரிய முறைத்த அத்தியாயம்

[.செ 30.)

இன்பக் கூறு என்னும் அத்தியாயத் தால் கூறப்பட்ட விரை முறையான ஒழுக்கங்கள்—சாதகங்கள் அமையப் பெருமையால் காப் சித்தி கைவரப் பெறுத உலகமாக்கள்பால்—பின்மாகி விழுதற்குரிய மதுஞ்சம்பினர்பால் வாய்மையான சித்திகள் — அருட்சித்திகள் ஆக்கமுறதல் முடியாத காரியமே—அசம்பாவிதமே ஆகும்.

மேலே கூறிய சித்திகளுள் முதன் மையானது “போருட்சித்தி” என அறிதல் வேண்டும்.

எனவில், பொருட்சித்தி யின்றி — செம்பொன் வடிவமான ஆசான் தெரிசன மின்றி—செம்பொன் செய்சன்னைம் இடித்தல் என்னும் கந்தருவ வழக்கத்தால் ஆசானை விளைவேற்றித் தெரிசனம் செய்தல் என்னும் தடத்தை அடைந்தாலன்றி, அம்மை அப்பன் வந்து (“தேவியும் தானும் வந்து”) எப்பைத் தாங்குவது என்பதும் ஆள்வது என்பதும் வெறும் பேச்சே—பித்தன் பிதற்றலே என அறிதற்பாற்றும்.

இவ்வரிய பெரிய வேத உண்மையை ஒன்றும் போதா அறிவிலிகளாகிய உலக மாக்களுக்கு நன்று செவியறி வுறுத்துதற்கன்றே பின் வரும் பிரபல தெய்வப் பாசரம் எழுந்ததென்பது நன்று கடைப் பிடிக்கற்பாற்று.

திருவாசகம்.

பூவியல் வார்சடை யெம்பிராற்குப்

பொற்றிருக்க சன்ன மிடிக்கவேண்டும் மாவின் வடிவகி ரண்ணகண்ணீர்

வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள் கூவுமின் ரெண்டர் புறவிலாமே

குனிமின்ரெழுமினெங்கோனங்கூத்தன் தேவியுங் தானும்வங் தெம்மையாளச்

செம்பொன்செய்சன்னைமிடித்துகாமே.

(ஷ்ட திருப் பொற்சன்னப் பதிகம் செ. 2)

“மாவின் வவேகிர் அன்ன கண்ணீர்” என்பது ஊனில் மறைந்து கிடந்து

அதன்பால் உயிர் உறைவதனால் அமல்

மடைந்து வெளிப்பட்ட சத்திகளை என்க.

இச் சத்திகள் அனைத்தும் அமல் ரூபங்கள் ஆதலால் சன்னம் இடித்தற்குத் தகுதி யடையவர்கள் இவர்களே என்று இவர்களையே “வமமின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்” என்று கூவி அழைக்கின்றன மாணிக்கம்.

எம்பெருமான் தேவியும் தானும் வந்து எம்மை ஆளவேண்டுமாயின் செம்பொன் சன்னம் இடித்தேதீர வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகின்றன மாணிக்கம்.

எமது கண்ணோன் மாணிக்கம் இவ்வரிய பெரிய உண்மையை இப்பேயுல கத்தீல் உமிழுந்தான். உமிழுந்தும் என்னை?

இத் திருப்பொற்சன்னப் பதிகத்தின் அருமை பெருமையை—தெய்வீகத்தை — உண்மைப் பொருளை அறியாது இதனை அடிக்கியம் செய்வதே உலக மாக்களுள் பெரும்பாலார் மாண்பு என்பதும் மிகை யாமோ?

காமத்தால் — நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சியால்—இன்பத்தால் அடையப்படும் “தேட்டம்” (முவழு முப்பது இன்பக் கூறு சூக்ரி) எனப்படும் வாய்மையான பொன் இதுவே ஆம்.

இதுவே வாய்மையான பொருள்; அமலமடைந்த உடலில் உறைந்ததாது என்னும் செம்பொன்.

இச் செம்பொன்னே பொன் மயமான உடலை—விமல சத்தி வடிவாகிய இடப் தேகத்தை — மால்விடையை—விமல யாக்கையை—விமல வல்லியாகிய காமக் கிழத்தியை ஆக்குவது.

விமலசத்தி வடிவமே எம் பெருமான் சகள வடிவம். அதுவே மாற்றிலாச் செம்பொன் வடிவம் என்க.

மெப்படியாரால் அடையப்பட வேண்டிய புகவிடம் இதுவே; பொன் னெங்குன்றம் இதுவே, சிவபதம் இதுவே;

செடியார் ஆக்கையாகிய “இற் போ றை” ஆனது “உயிர்ப்பின் விருந்தா எலலின்” அச் செடியார் ஆக்கையைத் திறம் அறவிகி — மாற்றி அடையப் படும் சிவபுரம் இதுவே என்க.

சிவபிரான் பொன்வண்ணர் என ஒலிமிடுவது சுருதி.

பின் வரும் பிரபல சுருதிகள் இவ்வண்மையை நன்று புலப்படுத்து வன ஆகும்.

திருவாசகம்.

பன்னட்ட பரவிப் பணிசெய்யப் பாதமல் என்னகந் துன்னவத்தீ பேரிஃயான் [எழிஸ்டராய்க் கன்னர் உரித்தென்னை ஆண்டுகொண்டான் [கழிலைனகள் போன்னுள வர்பாடிப் பூலவல் வி கொய் யாமோ. (ஷே திருப்புவல்வி செ.9)

இதனால் “உற்ற ஆக்கையின் உறு போருள்” ஆகிய திருவடிகள் பொன் எனப்பட்டமை காண்க.

திருவடித் தரிசனமே வாய்மையான பொன்னைக் காணுதல் — பொருள் என்னும் பொன்னைக் காணுதல் — அடைதல் என்று கூறப்படும்.

திருமந்திரம்.

“..... பொன்னாகும்வல்லார்க்குடம்புபோற் [பாதமே”
எனவும்,
“..... பொற்பாதங்காணத்திருமேனியாயிடும்”
(ஷே 4-ம் தங் அசபை செ. 23, 24)

எனவும் வருஉம் அண்ணல் திரு வாக்குக்களையும் நோக்குக.

திருவடியே சிவம் என்னும் செம் பொருள் என்பது.

ராகிய எம்பெருமான்—சிவம் விளக்கம் பெற்று நிற்றலே “திருமாற்பேறு” என்னும் தத்துவமாகும்.

திருவாசகம்.

“காட்டா தனைல்லாம் காட்டிச் சிவங் [காட்டித் தாட்டா மரைகாட்டித் தன் கருணைத் [தேன்காட்டி.....”
(ஷே திருஅம்மானை செ. 6)

என்பதனாலும் அறியப்படும்.

“பூவல்வி கொய்யாமோ” என்பது பரிபாவதி.

“முப்பு முடித்தல்” என்னும் சித்தர் பரிபாவதையும் இதுவே ஆம்.

அப்பும் உப்பும் சமநிறை கொள்ளு தலால் முப்பு விளைதல் — உடலும் உயிரும் ஒன்றுதலால் மனங்கமம் தேயவத்து இளஙலம் திகழ்தல் — சத்த சைவான தீ சித்தசைவான தீ என் பன இரண்டும் சமரசப் படுதலால் முத்தீ — முத்தி ஆக்க முறுதல் — உடலுயிர் இயக்கம் சமநிறை கொள்ளு தலால் இருங்கினை ஒப்பு மலபரிபாகம் கைவராப் பெறுதல் என்பன பொருளால் ஒன்றே ஆம்.

“கழிலைனகள் போன்னைவா” என பதன் பொருளும் இதுவே ஆம்.

இருள் ஒளி—திரோதானம் அருள் என்பன சமப்பட்டன என்பதே பொருளாகும்.

“இருபதமாவது இரவும் பகலும்”

என்றனர் திருமூலர்.

அப்பர் தேவாரம்.

சாற்றிச்சொல்லுவன்கேண்மின்தரணியீர் ஏற்றின்மேல்வருவான்கழலேத் தினைல் குறிப்பைத்தீக்கித்துறைவறுத்தாள்வதேரீர் மாற்றிலாச்சேம்போன்னுவர்மாற்பேற்றாரே.

[பொன் தேகமாகிய இடப் தேக த்தில்—மால்விடையில் பொன்வண்ண

“இடபமதாய்க் தாங்கினேன் திருமால் காண சாழலோ”

என்பதன் பொருளும் இதுவே ஆம்.
இன்புக் கூற்றின் பயனுகிய வாய்மை யான பொருட்பேறும் இதுவே ஆம்.]

அப்பர் தேவாரம்.

“பொன்னெங்குன்றமொன்றுண்டு [கண்ணர் இப்புகவிடத்தே”

கருவூரார் திருவிசைப்பா.

“சிவபதமின்னும்பொன்னெங்குன் [ஹடையேரோ”

சுந்தரர் தேவாரம்.

“பொன்னார்மேனியனே.....மழபாடி [யுள்மாணிக்கமே”

மழபாடி என்பது பொன் தேக மாகிப் விமல காயத்தையே — வேஞ்ச ரையே குறித்தது என்க.

மாழை என்றால் பொன் என்பர். அதுவே மழை எனவும் மழ எனவும் குறுகிற்றுப் போலும். “மழ” என்பதற்கு இளமை எனப் பொருள் கொண்டு மழபாடி என்பதற்கு இளமை திகழும்—மனங்கமம் தெய்வத்து இளஙலம் திகழும் விமலபாக்கை எனப் பொருள் கூறினும் ஆம். எவ்வாறு கூறினும் பொருளால் ஒன்றேயாம். “மழவும் குழவும் இளமைப் பொருள்”

என்பது தோல்காப்பியம்.

பொன்வண்ணத்தந்தாதி.

பொன்வண்ணமெவ்வண்ணமாவ்வண்ண [மேனிபொலிங்கிலங்கும் மின்வண்ணமெவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் [வீழ்ச்சடைவெள்ளிக்குன்றம்

தன்வண்ணமெவ்வன்னமவ்வண்ணமால்
[விடைதன்னைக்கண்ட
என்வண்ணமெவ்வண்ணம் அவ்வண்ண
[மாகியசுனுக்கே.
(சேரமான் பெருமாள்)

இவ்வாறு வரும் பிரமாணங்கள் மிகப் பலவாகும்.

உபர் இல்லற ஒழுக்கத்தால் அடையப்படும் பொன் என்னும் பொருள் இதுவே ஆம்.

மூவடி முப்பது என்னும் அரிய பெரிய தமிழ் மறையில் இன்பக் கூற்றினால் அதன் பயனுக்கப் பெறப்பட வைத்த பொருளும் இதுவே ஆம் என்க.

முன்னிலை தன்னிலையாதற்கு — உறவு படிதற்கு இப் பொருளே உற்ற கருவிபாகும்.

இருள் என்னும் அஞ்சானத்தை அகற்றும் பொய்யா விளக்கம் இதுவே ஆம். இருள் அகன்ற இடத்தே முன்னிலை யாவும் அறியப்படும் — தன்னிலையாகும்.

குறள்.

பொருள்என்னும் பொய்யா விளக்கம் இருள் [றுக்கும் எண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

(ண்டு76 அதி.பொருள்செயல்வகை செ. 3)

என அருளிச்செய்தார் நமது பொய்யில் புலவர்.

பொருள் என்று விதந்து கூறப்படுகின்ற வாய்மையான ஒளியானது வினைத்த இடமெல்லாம் சென்று மயக்கத்தை ஒழித்து உண்மையைக் காட்டும் என்பது இதன் பொருளாகும்.

திருவாசகம்.

“..... எழிந்கூட்டாய் ஆண்டுகொண்டான்கழுவினைகள் போன்று எவ்வாபாடு.....”

(ண்டிருப்புவல்லி செ. 6)

எனமணிவாசகர் அருளியதும் அறிக்.

இத்தகைய வாய்மையான பொருளைப் பெறுதற்கே மெய்ப்படியார் எல்லாம் அருங்பாடு பட்டனர். ஆற்றெழுநைத் துன்பங்களை அடைந்தனர்; நாயின் நிலைமையினும் கீழ்நிலை உடையார் இவரென உலக மாக்களால் இகழுந்து புறக்கணிக்கப் பட்டனர்;

இவற்றால் சிறிதும் தளர்வடையாது மதி வைராக்கியத்தோடு முயன்று — பணிசெய்து கிடந்து தீவினை நிறையைக் குறக்கி அதனை நல்வினை நிறைக்கு ஒப்பக்கண்டு இருவினை சமரசம் பெற்றனர்; மலபரிபாகம் உற்றனர்.

உற்ற இடத்தே வாய்மையான பொருளையும் அடைந்து இந்திராய்க் குபேராய் இச்சைகள் அனைத்தையும் நிறை முறையோடு பூர்த்திசெய்து அமல்ப் படியேற்றம் பெற்று விமல அவாவினையும் விண்டு உண்மைத் துறவிகளாய்ச் சீவன் முத்தி நிலை பூரணப்பட்டு — உடலுயிர் அமல் மடையப் பெற்று நித்தியத்துவம் அடைந்தனர்.

செம்பொன் செய் சன்னம் இடத் தலாலன்றிப் பிறவாறு பிரமன் தலை எழுத்தை வெல்லுதல் — விதியை வெல்லுதல் — காலனை வெல்லுதல் முடியாத காரியம்.

பின்வரும் பிரமாணம் இவ் உண்மையை நன்று புலப்படுத்துகின்றமைகண்டு கொள்க.

திருவாசகம்.

அயன்றலை கோண்டுசேன் டால்பாடி

அருக்க னெயிறு பறித்தல் பாடிக் கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக் காலனைக் காலால் உடைத்தல்பாடி இயைந்தன முப்புர மெய்தல்பாடி

ஏழையடியோமை யான்டுகொண்ட நயந்தனைப் பாடினின் ரூடியாடி

நாதற்குச் சன்ன மிடித்து நாமே.

(ண்டிருப்புவல்லி செ. 18)

பிரமன் என்னும் தத்துவம் எதனைக் குறிக்கின்றது? விதியைக்குறிக்கின்றது அல்லவா?

தலைவிதி — தலைஎழுத்து என்பது பிரமன் செயல் எனப்படுவது அல்ல வா? அவன் வியாபகஸ்தன்—வியாபக முடையவன் அல்லவா?

இத்தகைய பிரமாவை அழித்தால்ந்தி கடைத்தேறுவ தென்பது — கடைத்தேறுவ தென்பது — கடைசுறுஹ தென்பது முடியாத காரியமே யல்லவா?

இவனை அழித்தற் குரிய—விதியை வெல்லுதற் குரிய சாதனம்—சாதகம்யாது? எனின்,

அதுதான் பொற்சன்னம் இடத்தல் என்று சுருங்க உரைக்கப்படும்,

இது பற்றியே,

“அயன்தலைகொண்டுசென்டாடல்பாடி சன்னம் இடத்துநாமே”

என அருளிச் செய்தார் மணி வாசகர்.

இவ் உண்மை சிறிது விளக்கமுற உரைக்கப்படும்:

பிரமன் விட்டனுவின் உந்தியங்கமல த்தில் உதித்தவன் எனவும் உலகத்தைப்படைத்தவன்—சிருஷ்டி கர்த்தா எனவும் அன்ன ஊர்தி எனவும் திரி மூர்த்திகளுள் ஒருவன் எனவும் தலை விதியை—தலை எழுத்தை வசூப்பவன் எனவும் கூறப் படுகின்றன.

பிராரத்த வினையை—வினை அநுபவத்தை “அயன் விதி” என்பர். “விதி” என்பதும் அவன் திருநாமங்களுள் ஒன்றாகும்.

நாராயணன் பிரமைனப்படைத்தான் பிரமன் சிவனைப் படைத்தான் எனவும் கூறுவார்.

பதினெண் புராணங்களுள் பிரம புராணம் பதும புராணம் என்னும் இரண்டும் பிரமணைப் பற்றிக் கூறுவன் என்பார்.

கற்பஜையாகித் திகழும் இவையெல்லாம் அரிய பெரிய உண்மைகளையே தம்மகத்து மறை பொருளாகக்கொண்டுள்ளன வாகும்.

பிரமா என்னும் தத்துவம் யாது? பிரமா என்னும் தத்துவம் வெளிப் படையாகத் தோன்றும் தடம் ஒன்று உண்டு அல்லவா? அதுதான் யாது? எனில், கூறுதும்:—

ஒருவனும் ஒருத்தியும் சேர்ந்து முயங்குவதால் சுக்கிலம் வெளிப் பட்டுக் கருப்பையில்—கர்ப்பப்பையில் பாய்கின்றது. அதனால் இயற்கை முறையாக ஒரு சீவன் தோன்றுகிறது என்பது பிரமாவுடைய தொழிலின் இரகசிய தத்துவம் அல்லவா?

இதனை அறியாதார் ஒருவரும் இல்லை. இதில் இரகசியம் ஒன்றும் இல்லை. என்றாலும், இது மறைவே— மறையே என்க.

ஆக்கல் என்னும் ஆற்றலுடைய பிரமா என்னும் தத்துவம் சிற்றின்பப் பயில்வால் — காமத்தால் வெளிப்படுகின்றது.

ஆதலால் பிரமன் என்பவனே காமன் என்பது பெறப்படுகின்றது அல்லவா? காமம் என்னும் பிரமனால்—காமத்தால் மா எனப் பூத்தது இவ் உலகம் என்ப. “பேதனி படைத்தோன்” என்பதும் பிரமன் திரு நாமங்களுள் ஒன்றே.

பிரமன் திருமாலின் உந்திக்கமல யோனியினின்றும் வெளிப்பட்டான் என்பது புராண இதிகாச கற்பனுதத்துவம். அந்தப் பிரமன் வியாபித்துக் கொண்டே இருக்கின்றன— செல்கின்றன.

ஆதலால் அவன் அசைவைப் பிடிக்க வேண்டும். பிடித்து அவன் உதித்த

இடத்தை மீண்டு அடையும்படி செய்தால் அவன் அடங்குவன். அவன் உதித்துஉந்திக்கொடிவழியே திரும்பக்கதிபெற்றுத் தன் தகப்பனையிலிட்டு வுக்குள்ளயம் பெறவேண்டும்— ஒடுங்கவேண்டும். இதுவே விதியை வென்ற இடம் என அறிதல் வேண்டும்.

விந்துவின் இயக்கம் நாதம்—வாயு எனப்படும். இந்த அசைவே ஒளி. இந்த வாயுவின் இயக்கத்தை நிறையுட்புகுத்துவதற்கேதவம் புரிதல் என்பது. நிறைமுறையான இல்லற ஒழுக்கமே அருந்தல் பொருந்தல்களே இதற்குரிய தவம் என்க.

வாயுவே அயன் — பிரமா. இவன் விட்டனுவின் உந்திஎன்னும் யோனியில் உதித்தவன். (அ+ ஜன்) விட்டனுதத்துவமும் விநாயக தத்துவமும் ஒன்றே. இதுபற்றியே “சுக்ல அப்பராதாம் விட்டனும்” என்று கூறப்பட்டது.

அவ்விட்டனு சுக்கிலம் (சுக்ல இலம்) என்னும் பாற்கடலில் இருக்கின்றன. அவனிடத்தில் அயன் என்னும் வாயு உதித்தான்.

அவ் அயன் உதித்த இடத்தில் மீளச் சென்று ஒடுங்குவதுதான்—வாயு அமலமடைந்து ஒடுங்குவதுதான் — ஊனில் உயிர்ப்பு உறைவதுதான் அஞ்ஞான பாதம் என்னும் அசத்த வாயு அற்ற தெப்பது.

ஞானசம்பந்த தேவாரம்.

ஊனில்உயிர்ப்பை ஒடுக்குவதே ஆதிக ஆசையை — அவாவை நிறையுட்புகுத்துவதும் ஆம். இருவினை சமரசம் பெறுவ தென்பதும் இதுவே ஆம்.

ஊனில் உயிர்ப்பை ஒடுக்குவதே ஆதிக ஆசையை — அவாவை நிறையுட்புகுத்துவதும் ஆம். இருவினை சமரசம் பெறுவ தென்பதும் இதுவே ஆம்.

வாயுவானது நீரையும் அக்கினியையும் சமமாகப் பரிசுத்தல் வேண்டும். விந்துவின் அகவெளியுள் அசையும் வாயு உஷ்ணத்தையும் சீதாத்தையும் சமமாகப் பரிசுப்பதே விட்டனுவின் உந்திக் கொடிவழியே உதித்த அயன் என்னும் பிரமன் மீளச் சென்று ஆண்டு ஒடுங்கினுன் என்பது.

இவ்வாறு ஒடுங்கியோது — விதி வெல்லப் பட்டபோது — இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் வாய்ந்தோபாது சிவம் என்னும் அமல் அக்கினி — அமல் ஒளி ஆக்கழுமூம் — சிவோகம் தலைப்படும் — சீவன் சிவமாந் தன்மை எப்தும் என்க.

நாராயணன் பிரமணைப் படைத் தான், பிரமன்-சிவனைப் படைத்தான் என்பதன் தத்துவார்த்தம் — மறை பொருள் இதுவே என்க.

பிரமன் என்பவன் காம ரூபம் பெற்று அக்காமத்தால் வழங்கப்பட்ட உலகத் தையும் சீவர்களையும் ஆக்கம் பெற்றுக் கேட்டையுமாறு செய்கின்றன.

இன்ன நீர்மை யுடையவனை வெல்வது எவ்வாறு? எனின்,

அவனுடைய உந்தமான — மகத்தான கருவியாகிய காமத்தால் — களவு என்னும் மறைவான ஒழுக்கத்தால் — கந்தருவ வழுக்கத்தால் — அவனுடைய இயக்க நிறைக்கு ஏற்றபெற்றி நிறையுடைய பயில்வால் சிறிது சிறிதாக வெல்ல வேண்டும் என்க.

இதனால்லன்றி வேறு உபாயங்களால் — தந்திர மந்திரங்களால் — நடை நொடிகளால் அவனை வசப்படுத்துவது — கட்டுப்படுத்துவது முடியாத காரி யமே ஆகும். வசப்படுத்துதலே வெல்வதென்பது.

இதுபற்றி யன்றே, வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை அடைதற்கு — பேரின்ப லாபம் பெறுதற்கு— நிதியத் துவம் அடைதற்கு நிறைமுறையான இற்றின்ப நுகர்ச்சியே — உயர் இல்லற

வாழ்வே இன்றியமையாதது என—இயற்கை முறையான சாதகம் என—வேத உண்மை என, அதுபவமாகக் கண்ட தத்துவப் பெரியாராகிய இடைக்காடர் இவ் உண்மையை விளக்கும் “இன்பக் கூறு” என்னும் அத்தியாயத்தைத் தமது அரியபெரிய தமிழ் மறையில் முதற் கண்ணாகக் கொண்டனர் என அறிதற்பாற்று.

மேலே கூறியவாறு பிரமா என்பவர் உந்திக் கொடிவழியே திரும்பி அடிபெர்த்துச் செல்லும்படி செப்பவதற்கே உடலும் உயிரும் ஒன்றுறக்குமூயவேண்டும் என வேதம் முறையிடுகின்றது.

இவ்வாறு குழையக் குழைய வெளி யேறி வியாடித்து நீசுச் செல்லுகின்ற — சென்றகொண்டே இருக்கின்ற பிரமா என்னும் தத்துவம் நிறைபெறுகின்றது.

என்ன நிறைபெறுகின்றது? எனின்,

விபாபகமான நிறை குறுக ஆரம் பிக்கின்றது என்று கூறப்படும்.

குறகுவது என்றால் என்ன? எனின்,

வியாபித்துச் சென்ற வழியே மீருத்தற்கு ஆரம்பமாதல் என்று கூறப்படும்.

அஃதாவது அனு அனுவாகத் திரும்பி அடிபெர்த்துச் சுக்கிலம் என்னும் பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் மனிவண்ணை—பாம்பு என்னும் வாசியை—ஜூந்தலை நாகம் என்னும் அமல ஜூகாரத்தை தனக்கு அணைக் கொண்டு — அணி எனக் கொண்டு—தலீக்கு அணி என—அணைக் கொண்டு சயனம் செய்யும் தீருமாலை அடைகின்றன பிரமன் என்பது.

விந்துவில் உள்ள கலைகள் (சதுரமுகங்கள்) ஒடுங்குவதே “அயன் தலை கொண்டு சென்டாடல்” என்பதன் இரகசியார்த்தமாகும்.

பிரமா உந்திக் கொடிவழியே திரும்ப அடிபெயர்க்கும் அவசரத்திற்குன் இருவினையும் ஒத்ததென்று கூறப்படும்.

செம்பொன்சன்னம் சித்திக்கும் இடம் — போருட்பேறு உள்தாகும் இடம் இதுவே என்க.

இதில் நின்று நிறை ஏற்றுபெற்ற அடைவான் கதி பெறும். அளவு மீறிச் சென்று கொண்டிருந்த வாயு நிறை வினைல் கட்டுப்பட்ட இடம் இதுவே.

இதில் நின்று பூரணமாகக் கட்டுப்படும் வரை காயகித்திபும் பூரணப்படாது. இரண்டும் ஒருங்கே நிகழும் என்க.

இவ்வாற்றால் “இன்பக் கூறு” என்றும் முதலாம் அத்திபாபத்தால் பெறப்பட்ட பொருளுக்கும் “போருட்கூறு” என்றும் இரண்டாவது அத்தியாயத்துக்கும் உள்ள சம்பந்தம் — இயைபு இன்னது என நன்று பெறப்படுதல் கண்டு கொள்க.

முதலாம் அத்திபாயத்தால் பெறப்பட்ட பொருளின் பண்பும் பயனுமே இரண்டாம் அத்தியாயத்தால்—பத்துச் சூக்தங்களால் விளக்கப் படுகின்றன என அறிதற்பாற்று.

விதியாகிய—விதிக் கடவுளாகிய பிரமாவைத் தனது இயற்கைபான கதியினின்றும் திரும்பச் செய்தல் என்பது தான் பொற்கண்ணம் இடித்தல் — பொருட்பேறு என்றும் தத்துவப் பொருளாகும்.

பொற்கண்ணம் இடித்தலாற்றுஞ்சாய்மையான பொருட் பேற்றினற்றுஞ் விதி என்னும் பிரமனை வெல்ல முடியும்.

வாயுவின் வேகத்தை அடக்கி — அசுத்தத்தை நீக்கி அதனை வசப்படுத்த முடியும்.

மனம் என்னும் வாசியை — மத்தயானையை அடக்கி ஆளுமுடியும்.

காலனை வெல்ல முடியும்.

மும்மலங்களையும் ஒழிக்க முடியும் மாற்றமுடியும்.

ஆண்டான் அடிமைத் திறம் சித்திக்கும்.

வழி படியாராய்—மெய்யடியாராய்ப் பினி மூப்புச் சாக்காடும் பிறவியும் ஒழிந்து நித்திபத்துவம் பெறமுடியும் என்க.

மேலே காட்டிய,

“அயன் தலைகொண்டு சென்டாடல் பாடி

நாகர்குச் சண்ணம் இடித்து நாமே”

என்னும் பாசரத்தின் உண்மைப் பொருள் இதுவே என அறிதற்பாற்று

அசுத்த பெளதிகங்கள் நீருகி—சண்ணமாகி விமலமாதலே — பொன்மயமாதலே பொற்கண்ணம் என்பது. இதற்குரிய அநுட்டானமே பொற் கண்ணம் இடித்தல் என்பது.

பொருள் என்றால் பொன் என்பர்; தாது என்பர். அதுவே இந்திரியம் — விந்து எனப்படுவது.

அன்ன ரஸம் — சோமம் எனப்படுவதும் இதுவே. நிறைமுறையான ஒழுகங்களால் இதனை அமுதமாக்கி உண்ணுவதே — உட் கொள்வதே சோமபானம் என்பது. அமுதம் இறைவன் வடிவம் எனப்படும்.

ஓளவைகுறள்.

அன்னத்தாலாய உடம்பின் பயனெல்லாம் முன்னேனக்காட்டிவிடும்.

என்னும் தமிழ் வேதச் செய்யுளின் பொருளும் இதுவே ஆம்.

அன்ன ரஸம் என்னும் விந்துவே “ஒஜம்” என மாற்றமடைந்து ஞானசத்தி வடிவமாவது — இறைவன் வடிவமாவது என்க.

அன்ன ஊர்தி அயன் என்னும் கற்பனையானது விந்துவின் அகவெளியின் இயங்கும் வாயுவே பிரமன் என்னும்

உண்மையை நன்று வலியுறுத்துவதா
கும்.

இவ் உண்மையை அறிய முடியாத
உலகோர் பலர் அன்னப் பறவையை
வாகனமாகக் கொண்டவன் பிரமன்
என்பர்.

பொற்சன்னம் இடத்தலாகிய
சாதகத்தால் விந்து அமலமடைதலே
—இந்திய நிரோதம் பெறுதலே—
அதன் கண் உற்ற வாயு—கலைகள்
பிருதிவியாகிய ஊனில் உறையப் பெறு
தலே “பொருட்பேறு” என்பது நன்று
கடைப்பிடிக்க. மேலே கூறியவை
களால் பெறப்படுவது யாது?

உடலும் உயிரும் கூடிப் பஞ்சீகர
னிக்கும் நிறைக்கு ஏற்பக் காய் சித்தி
யும் பொருட் சித்தியும் உளவாகும்
என்பதும், அனு அனுவாகப் படி
யேற்றம் நிறைபெறுதற்கு ஏற்பப்
பொருட்க்கறம் ஆக்கம் பெற்று அனு
அனுவாகப் பூரணப் பெட்பட்டியும்
என்பதும் ஆம்.

மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் மூவடி
முப்பது என்னும் அரிய பெரிய தமிழ்
மறையில் “இன்பக்கூறு” என்னும்
முதலாம் அத்தியாயத்தால் பெறப்
பட்ட பொருள் இன்னது என்பதும்,
அப் பொருளுக்கும் “போருட்கூறு”
என்னும் இரண்டாவது அத்தியாயத்
துக்கும் உள்ள சம்பந்தம் இன்னது
என்பதும், பொற்சன்னம் இடத்தல்
என்னும் பரிபாலையின் தத்துவார்த்த
தழும், சண்ணம் இடத்தலே பொருட்
பேற்றிற் குரிய சாதனம் என்பதும்
ஒருவாறு உணரத்தகும்.

சுபம்.

BOOKS

BY

SRI AUROBINDO

The Superman	... 0 6	The Brain of India 0 6
Evolution	... 0 8	The National Value of Art 0 8
Thought and Glimpses	... 0 9	Uttarapara Speech 0 4
A System of National Education	... I 0	Kalidasa 1 0
The ideal of the Karma		Yogic Sadhan 1 0
Essays on the Gita	RS. AS,	The Yoga and its object	0 12
First Series	... 5 0	The Mother 1 0
Second Series 7 8	The Riddle of this World	2 0
Isha Upanishad 1 8	The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo	0 10
Ideal and Progress 1 0	Songs to Myrtilla 1 4
mayogin 1 10	Baji Prabhu 0 10
War and Self - Determination 2 0	Six Poems of Sri Aurobindo 1 4
The Renaissance in India 1 12	Lights on Yoga 1 4

NANDHI

PUBLISHING HOUSE

PONDICHERRY.

திருவாசக உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தேன்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமாந் ச. கந்தையபிள்ளை

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுாகிய திருவாசகத் தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேணுவோர் 0—2—9 அனு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

நந்தி வேளியீட்டு மன்றம்

புதுவை.

வ

காசி ஹநுமான்காட்

T.S. சோராம ஜயர் அவர்கள்
எழுதுவது.

(தொகுதி 3. 13-ம் வாரத் தொடர்ச்சி)

“தத்கால ஸ்திதியில் ஸனுதன தர்மத்திற்கு புதிதாய் ஒரு ஜீவனையும் சுருசருப்பையும் உண்டாக்கவும்” என்ற முறையிலிருப்பதை கவனிக்குங்கால், ஏற்கனவே தொன்று தொட்டு வம்ச பரம்பரையாய் வந்திருக்கிற குலாசாரங்களை யொட்டிய தர்மமானது, நாகர்கத்திற்கு பொருத்தமாக பிராத தால் நூதன ஸனுதன தர்மத்தை பொதுஜனங்களுக்கு போதிப்பதற்காக மேலே கண்டிருக்கிற நூதன சரித்திரங்களை மடத்துச் செலவில் அச்சிட்டு தேச ஸஞ்சாரஞ் செய்து புது ஜீவனை யுட்புத்தும் பொருட்டு பழய ஜீவனைப் போக்கு புதிய ஜீவனையும் சுருசருப்பையும் உண்டு பண்ணுவதாக வென்றல்லவா காணப்படுகிறது!

ஸ்ரீஸ்ரவேசவரருடைய சவாஸமாகவும் அனுதிகாலமாகவுமின்ன வேதங்

-tion as a friend, not as a foe; the commercial capacities must collaborate with the spiritual imaginations; while our deep selfishness needs to come to grips with our deeper altruism. In this way each of us can become the exponent of a deep view point in our shallower life.

One lives must find the golden mean. We must dwell awhile in mental quiet each day, without losing the capacity for practical Work. We must put a proper balance upon the mystical and material elements of our nature, diverse and incompatible as they apparently are.

(to be continued.)

கஞ்சு பாஷ்யஞ் செய்திருக்கும் ஸ்ரீவித்தியாரண்யயதீசுவரான் லோக கேஷமார்த்தமாக அருளியிருக்கும் “ஸ்ரீசங்கர திக்வியை” த்தில், நூதன சரித்திர கிரந்தகர்த்தாக்களுக்கு தலை ஷம் வரக் காரணமென்ன?

“காமகோடி விம்மாதனத்தை ஏற்படுத்தினவரும்” என்றிருப்பதில் ஷதி விம்மாதனத்தை ஸ்ரீபரமாசார்யாளே ஏற்படுத்தினாரா? அல்லது ஸ்ரீ பரதே வதையான ஸ்ரீகாமாக்ஷியம்மன் வீற்றிருக்கும் பிடத்திற்கே காமகோடி பிட மென்று பெயரா? ஷதி தேவியின் பிடத்திற்கே காமகோடிபிடமென்பதாயிருந்தால், ஸ்ரீ பரமாசார்யாளின் காலத்திற்கு முன்னால் ஸ்ரீபரதேவதை எங்கு வீற்றிருந்தாள்? காம கோடி பிடத்திற்கதிபதி ஸ்ரீகாமாக்ஷி தேவியல்லவா? வேறு ஸன்னியாவி அப் பிடத்திற்கதிபதி எவ்விதமாக்குமே?

“காஞ்சிவரத்தை தலை நகரமாக்க கொண்டார்” என்றால் இவ் விஷயம் உலகப் பிரவித்தியாகவே பிருக்க வேண்டுமல்லவா? ஸ்ரீ ராமசந்திரமூர்த்தியின் தலைநகரம் அயோத்தியா பட்டணம் என்றும், ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா த்வாரகாபுரியை தலைநகரமாக வைத்திருந்தார் என்பதும் உலகப் பிரவித்தியாயிருப்பது போலவே கவியுக்கத்தில் அவதரித்த ஸ்ரீ பகவத் பாதாளின் தலைநகரமும் காஞ்சிநகரமே யென்பது பிரசித்தியாயிருக்க வேண்டுமே?

ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதாளின் தலை நகரமாகிய ஸ்ரீ காஞ்சிபட்டணத்தை விட்டு காமகோடி விம்மாதனம் கும்பகோணம் போகக் காரணமென்ன? ஸ்ரீ காஞ்சி நகரமே ஆதி சங்கர பகவத் பாதாளின் தலைநகரமாயிருந்தால் இவ் விஷயம் தமிழ்தேசங்களிலேயேவரீத் துவரும் ஆசார்யபக்தர்களில் அனேகர்களுக்குத் தெரியாமலிருக்கக்காரணமென்ன?

இவ்விதமான ஆலோசனைகள்மேலும் மேலும் உற்பத்தியாகிக் கொண்டே பிருந்தமையால் இவ் விஷயங்களைப் பற்றிய ஸந்தேகங்களை, பிரயாகை கேஷத்திரம் வந்து சாதுர்மாஸம் நடத்திவரும் ஸ்ரீஸ்வாமிகளின் ஸ்ரீ முகமூலமாகவே தெரிந்து கொள்ளலாமென நினைத்து அடியில் காணும், விக்ஞாபனபத்திரிகைகள் ஸ்ரீஸ்வாமிகளின் ஸன்னிதானத்திற்கனுப்பப்பட்டன.

25-7-1934 கும்பகோணம் ஸ்ரீஸ்வாமிகள் பிரயாகையில் தங்கி பிருக்குங்காலக்கில்விடுத்தவிக்ஞாபனபத்திரம். ஹிந்திபாடையின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.

“ஸ்ரீ சன்னிதானத்தில் வணக்கமாய் செய்து கொள்ளும் விக்ஞாபனம்.

நான் ஒரு தமிழ் தேசத்து பிராம்மன வித்தியார்த்தி. நான் ஸ்ரீ காசி ஹிந்து விச்வ வித்தியாலயத்தில் படிக்கிறேன். என் பெயர் ராஜகோபாலசர்மா. எனக்கு ஸனுதன தர்மத்தில் அதிப்பிரேமையும் விசவாஸமும் உண்டு. அடிக்கடி நான் தர்ம விஷயமாய் பெரியோர்களிடத்தில் விவேசனை செய்கிறதுண்டு. நான் சின்னபையனு பிருந்தாலும் பெரியோர்களிடத்தில் தர்ம விஷயங்களைக் கேட்டானந்திப்பதில் விருப்பமுள்ளவனுயிருக்கிறேன். அனேக விஷயங்களில் என் மனமானது ப்ரமை யடைந்திருக்கிறது. இதின் அடியில் சில விஷயங்களைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறேன். ஷதி விஷயங்களின் ஸந்தேகங்களை, ஸன்னிதானத்திலிருந்து ஸ்ரீமுகத்வாரா விவாரணங்களையும் செய்ய வேண்டி விக்ஞாபனங்களை செய்து கொள்கிறேன். ஸ்ரீ சன்னிதானத்தில் கிருபாகடாக்ஷம் வைத்து என்னை விதண்டா வாதியாக நினைக்காமல் என் விக்ஞாபனத்திற்கு ஸ்ரீமுகத்வாரா பதில் அனுப்பும்படி பிரார்த்தித்துக்கொள்கிறேன்.

(தொடரும்.)

**“வித்தகம்” முதல் வருட,
இரண்டாவதுவருட சுஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.
ஒவ்வொன்றும் விலை ரூபா 3-8-0
தபால் செலவு பிரத்தியேகம்.**

விஷய அட்டவணை.

முதல் வருட தலையங்கள் (Editorials)

- 1 மௌது கொள்கை.
- 2 சைவசமயம்
- 3 தந்துவுப்பெரியார் நூல்கள்
- 4 எழுதாமறை
- 5 குருநெறி
- 6 வேதாகமங்கள்
- 7 இருக்கு வேதம்
- 8 தமிழ் நெடுஞ் கணக்குத் திருத்தத் தீர்மானம்
- 9 திருவருணாட்டம்
- 10 நாதம்
- 11 அமல் ஜகாரம்
- 12 அரமுதல் நாற் பொருள்
- 13 இல்லறம்
- 14 அன்னம்
- 15 துப்பரவு
- 16, 17 மனைவி
- 18 பொருள்
- 19 அருந்தல் பொருந்தல் அனந்தல்
- 20 உட்மின் பயன்
- 21 இடம்பட வீட்டேல்
- 22 ஜிவகாருண்ணயம்
- 23 முயற்சி
- 24 விதேக முத்தி சதகே முத்தி
- 25 நான் மறை
- 26 பிரம சரியம்
- 27 இந்து மதம்
- 28 அடியார் பெருமை
- 29 நிறை
- 30 அடியார் இயல்
- 31 அருணைதயம்
- 32 யோகம்
- 33 அன்பு
- 34 பணி செய்து கிடத்தல்
- 35 அருள்
- 36 சகச நிட்டை
- 37 பாசு பதம்
- 38 மாற்றிப் பிறத்தல்
- 39 கற்பணை
- 40 சமாதி
- 41 பண்டைக் காலப் பொத்த சமணரும் தற்காலச் சைவரும்
- 42 அரங்செய விரும்பு
- 43 நிறை முறை இல்லாக் கற்பணை
- 44 சங்கச் சான்றேர் நூல்கள்
- 45 தூல குக்கும் சமபங்தம்
- 46 பதி பசு பாச உண்மை
- 47 வீடு பெற நில்.
- 48 சண்டேகரப் பேறு
- 49 காயிசித்தி
- 50 ஆரியரும் தமிழரும்
- 51 வித்தகம் பேசேல்

தோடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

தலையாய அரம்.
உடம்பின் அருமை பெருமை
இருக்கு வேத உண்மை சிதையை வந்தித்தல்
ஆரியமும் தமிழும்.
சுழிடும் தமிழும்
“நாதம்போல் கேடு” என்னும் குறநூறை
உயிர் வருக்கம்.
உடலுயிர் சம்பந்தம்
பெண்பாற் புலவர்கள்.

இரண்டாவது வருட தலையங்கள் (Editorials)

- 1 மௌது பத்திரிகை
- 2 கல்வி
- 3 சிவமும் விஷ்ணுவும்
- 4 கேள்வி முயல்
- 5 காமேசன்
- 6 சேமப்பத் திரியேல்
- 7 இடம் பொருள் ஏவல்
- 8 கற்பணப்படுவது சொற் றிறம்பாயை
- 9 வேதாந்த சித்தாந்தம்
- 10 சுழினை
- 11 மலபரிபாகம்
- 12 இருவினை ஒப்பு
- 13 விட்ட குறை
- 14 இராப் பகலற்ற இடம்
- 15 அரவமாட்டேல்
- 16 ஆவயங் தொழுவது சால வும் நன்று
- 17 விருந்திலோர்க்கில்லை பொருந்திய ஒழுக்கம்
- 18 ஒத்த இடத்து நித்திரை கொள்
- 19, 20 ஒதுவதொழியேல்
- 21 ஆறுவது சினம்
- 22 மறைக்காட்டுக் கதவு திறத்
- 23 உடையது விளம்பேல் துல்
- 54 சுவது விலக்கேல்
- 22 ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வார்
- 26 ஜூமிட்டுண்
- 27 குற்றம் பார்க்கில் சுற்ற மில்லை
- 28 சிவத்தைப் பேணில் தவத் திறக்கு
- 29 சிற்கக் கற்றல் சொற்றிறம் பாமை
- 30 பொருடைனப்போற்றி வாழ்
- 31 சூது விரும்பேல்
- 32 அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்
- 33 மாரியல்லது காரியமில்லை
- 34 பூமி திருத்தி யுண்
- 35 கையொத்திருந்தால் செய் வன செய்
- 35 ஒருவினைப்பற்றி ஓரகத்திரு
- 37 ஊக்கமது கைவிடேல்
- 38 இல்லறமல்லது கல்லற மன்று
- 39, 40 கேட்டிலுறுதி கூட்ட முடைமை,
- 41 மெல்லினல்லான்தோன் சேர்
- 42 கைப்பொருடன்னின் மெய்ப் பொருள் கவ்வி
- 43 தெய்வமிகேழேல்
- 44 மோனமென்பது ஞான வரம்பு
- 45 சுற்றத்திற்கழுகு சூழ விருத்தல்
- 45 கீழ்மை யகற்று [யும்]
- 46 தேடாதழிக்கிர்ப்பாடா முடி
- 48 ஊருடன் பகைக்கிள் வேரு டன் கெடும்
- 49 நீரகம் பொருந்திய ஊரகத் திரு
- 50 நல்லினக்கமல்லது அல் லற்படுத்தும்
- 51 மீதான் விரும்பேல்
- 52 சுநி நீராடு
- 53 காப்பது விரதம்
- 54 வானஞ் சுருங்கில் தானஞ் சுருங்கும்

தோடர்ச்சியான கட்டுரைகள்.

ஸர் ஐகதீஸ்சங்கிரவைலு அவர்கள் செய்த பிரசங்கம் சும்மா கிடந்த சங்கை ஜாதிக் கெடுத்தான் ஆண்டி அயிக்கவாதம் பேசிப் பயிக்க வாதம் புரியும் அறிவில்லை கு வாய்ப் பூட்டு

பொ. முத்தையா பிள்ளை, உண்மை முத்தி சிலை ஆராய்ச்சி உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

சுழகாடும் தமிழும்

உடலுயிர் சம்பந்தம்

பெண்பாற் புலவர்கள்

ஸ்ரீ காஞ்சி காம கோடி பீடத்திற்குரிய உத்திரவுடைம் நான் கின் ஆராய்ச்சி

20ம் நூற்றுண்டின் இணைற்ற விஞ்ஞானம்.